

for Netsvæsen samme Aar Side 962. Det antages i den at følge af Bestemmelserne i de i Dommen nærmere omtalte Reskripter, at det er Fremmede forbudt at fiske paa dansk Søterritorium, men derimod antager Dommen, at man ikke kan drage Fremmede til Ansvar og Straf for at have fisket paa dansk Søterritorium, medmindre Vedkommende forud af Øvrigheden er advaret om, at det ikke er tilladt at fiske paa Søterritoriet. Spølg denne Dom af Øverretten her i Kjøbenhavn itaar altsaa Forholdet saaledes, at naar Fremmede fiske paa dansk Søterritorium, blive de advarede om, at de ikke maa gjøre det, og næste Gang de blive truffne deri, blive de dømt. Spørgsmaalet har, saa vidt mig bekjendt, ikke været for Høiesteret, i det Mindste ikke nu for nylig, men der er under en tidligere Diskussion her i Salen faldet Udtalelser af et æret Medlem her i Thinget, som ogsaa er Medlem af Høiesteret, og disse Udtalelser synes at gaa ganske i samme Retning. Det blev anført af den ærede sidste Taler, og det er anført af Udvalgets Mindretal i Betænkningen, at det ikke skulde være stemmende med Fiskerbefolkningens Interesse, at man nu negter Bevillingen til „Hauch“, og det blev sagt af den meget ærede Indenrigsminister i endnu stærkere Udtryk, at det vilde være hensynsløst mod Fiskerbefolkningen at negte denne Bevilling. Jeg har en ganske anden Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg har flere Gange ved tidligere Leiligheder her i Salen udtalt mig om „Hauch“, og jeg har bestandig staaet paa det Standpunkt og staaar paa det endnu, at jeg i Virkeligheden ikke tror, at „Hauch“ kan gjøre den tilføjede Nytte. Selv om Kanonbaadchefen bliver instrueret om, at han skal vise fremmede Fiskere bort, og denne Instrux nøiagtig følges, tror jeg ikke, han kan gjøre det i nogen betydelig Udstrækning. Det ligger simpelthen deri, at vore Ryster ere saa vidtstrakte og indeholde saa mange Krinkeltrøge. Kanonbaaden kan ikke være alle Steder paa een Gang. Naar den har viist Nogen bort et Sted og er seilet bort, kunne de komme igjen. Nei, vil man have en virkelig søgaaende Kontrol, som kan give den Advarsel, jeg før omtalte, og kan anholde fremmede Fiskere, naar de igjen indfinde sig paa dansk Søterritorium og fiske der, tror jeg, man finder den meget lettere i Toldkrydserne; thi

de ere ganske anderledes allestedsnærværende og repræsentere en eksklusiv Magt. Jeg tror derfor ikke, der er Noget til Hinder for at give dem dette Hverv, medens jeg tror, at „Hauch“ i Virkeligheden ikke vil kunne udrette Noget. Saa har „Hauch“ faaet det Hverv at udøve Fiskeripoliti. Jeg tror, at man den Gang tænkte sig nogen Mulighed for, at den foreslagte Fiskerilov kunde komme igjennem, men nu er der i Virkeligheden ikke Noget, med Hensyn til hvilket det er værd at udøve Fiskeripolitiet. Vore Fiskere ere fredelige Foll, og at det skulde være kommet til noget saadant Sammenstød imellem dem, at en Kanonbaad skulde være nødvendig for at stifte Fred, har jeg aldrig hørt Noget om. For Resten har man ingen Love at paase Overholdelsen af. Vi have en Lov af 9de Marts 1872, som forbyder Travlffiskeriet, men den overholder sig selv, som Captain Bardenfleth meget rigtig bemærker i en af sine Rapporter. Saa have vi en Høiesterretsdom af 29de April 1880, hvorefter den for Limfjorden foreskrevne Maffeviddes ogsaa skal gjælde for det øvrige Søterritorium, men Virkningen af denne Dom er bleven suspenderet ved et ministerielt Cirkulære af 4de Juli s. A., saa i saa Henseende er der heller ikke Noget at paase. Andre Bestemmelser er der ikke. Saa har man villet give „Hauch“ en Anvendelse til andre Hverv, at den nemlig skulde indsamle statistiske Oplysninger angaaende Fiskeriet i forskjellige Retninger, baade med Hensyn til Udbyttet deraf og meget Mere, og dermed staaar i Forbindelse, endvidere Oplysninger, som den paatænkte Assuranceforening kunde have Brug for, anstille ikthylogiske Undersøgelser, Undersøgelser, om der findes Sild i Kattegat, og endelig skal Kanonbaaden have sin Opmærksomhed henvendt paa Alt, hvad der kan tjene til Fiskeriets Fremme. Jeg behøver ikke at sige, at naar man saaledes kaster saa mange Opgaver, som hver især ere store og vanskelige, i Grams, kaster dem saaledes i Hob og lader dem udsøre af Mænd, som ikke have de mindste Forudsætninger for at kunne udsøre dem, Mænd, hvis Uddannelse ikke i mindste Maade er gaaet ud paa at skaffe dem saadanne Kundskaber, som ere nødvendige for at foretage deilige Undersøgelser, kommer der ikke Noget ud af det, man gjør tvertimod Ulykker, man kommer